

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, JUDr. Tomáše Homoly, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Petra Škvaina a JUDr. Karla Urbana, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 22. 3. 2013, č. j. 1102/2012-OSD-ENA/17, na zahájení kárného řízení proti **JUDr. M. S., soudnímu exekutorovi** Exekutorského úřadu Praha-východ, se sídlem Michelská 1326/62, Praha, zast. Mgr. Tomášem Greplem, advokátem, se sídlem Horní náměstí 365/7, Olomouc, při ústním jednání konaném dne 13. 1. 2014,

t a k t o :

**JUDr. M. S.,
nar. x,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha-východ,**

**I.
j e v i n e n , ž e**

1. jako soudní exekutor v době od 28. 1. 2010 do 24. – 25. 10. 2012 ve spisech sp. zn. 081 EX 11145/10, 081 EX 8871/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 28829/10, 081 EX 5488/07, 081 EX 6959/10, 081 EX 6958/10, 081 EX 6956/10, 081 EX 9841/10, 081 EX 11943/10, 081 EX 12266/10, 081 EX 32276/10, 081 EX 41802/10, 081 EX 42287/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 216/10, 081 EX 999/09, 081 EX 26176/09, 081 EX 42113/10, 081 EX 21732/10, 081 EX 4558/10, 081 EX 21771/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 6033/10, 081 EX 1129/06, 081 EX 383/12, 081 EX 548/12, 081 EX 549/12, 081 EX 555/12, 081 EX 560/12, 081 EX 10625/11, 081 EX 35/12, 081 EX 143/12, 081 EX 157/12, 081 EX 180/12, 081 EX 213/11, 081 EX 214/11, 081 EX 267/12, 081 EX 349/12, 081 EX 350/12, 081 EX 374/12, 081 EX 403/12, 081 EX 410/2012, 081 EX 412/2012, 081 EX 458/12, 081 EX 475/12, 081 EX 478/12, 081 EX 524/12, 081 EX 16890/11, 081 EX 34726/11, 081 EX 38188/11, 081 EX 38258/11, 081 EX 44101/11, 081 EX 44377/11, 081 EX 44901/11, 081 EX 49633/11 a 081 EX 51920/11 soustavně porušoval povinnosti soudního exekutora uložené v § 13 odst. 1 exekučního řádu ve spojení s § 17, ust. § 20 a § 22 kancelářského řádu tím, že do spisu nezakládal veškeré písemnosti týkající

se věci, doručky nepřipevňoval k doručované listině, přestože byl na nesprávné vedení spisů upozorněn v rámci kontroly jeho úřadu provedené v srpnu 2009 místopředsedkyní Okresního soudu Praha-východ a v lednu 2010 ministerstvem spravedlnosti,

2. jako soudní exekutor v řízeních sp. zn. 081 EX 11145/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 6958/10, 081 EX 9841/10, 081 EX 11943/10, 081 EX 12266/10, 081 EX 216/10, 081 EX 999/09, 081 EX 4558/10, 081 EX 21771/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 6033/10, 081 EX 7180/10, 081 EX 15324/10, 081 EX 12204/10, 081 EX 1396/10, 081 EX 41802/10, 081 EX 42301/10, 081 EX 42287/10, 081 EX 42113/10, 081 EX 43782/10, 081 EX 28595/10, 081 EX 10625/10, 081 EX 42398/10, 081 EX 41816/10, 081 EX 12/10, 081 EX 35/12, 081 EX 143/12, 081 EX 157/12, 081 EX 180/12, 081 EX 213/11, 081 EX 214/11, 081 EX 267/12, 081 EX 349/12, 081 EX 350/12, 081 EX 374/12, 081 EX 383/12, 081 EX 403/12, 081 EX 410/12, 081 EX 412/12, 081 EX 458/12, 081 EX 475/12, 081 EX 478/12, 081 EX 524/12, 081 EX 548/12, 081 EX 549/12, 081 EX 555/12, 081 EX 560/12, 081 EX 10625/11, 081 EX 16890/11, 081 EX 34726/11, 081 EX 38188/11, 081 EX 38258/11, 081 EX 44101/11, 081 EX 44377/11, 081 EX 44901/11, 081 EX 49633/11, 081 EX 51920/11, v nichž jako zástupce oprávněného vystupoval advokát JUDr. Roman Majer, nejméně v období od roku 2010 do data kontroly 24. – 25. 10. 2012 včetně, soustavně porušoval § 56 exekučního řádu ve spojení s § 50g odst. 1 písm. g) písm. h) občanského soudního řádu tím, že pověřil své zaměstnance vyhotovováním elektronických šablon osobních doruček, do nichž elektronicky vkládal zobrazení podpisu pověřeného zaměstnance exekutora a razítko exekutora a podpisu pověřeného zaměstnance zástupce oprávněného advokáta JUDr. Romana Majera a razítka advokáta; takto elektronicky vytvořené šablony doruček následně v rozporu s § 22 a násl. zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, opatřil exekutor konverzní doložkou, v níž nepravdivě uvedl, že dokument vznikl převodem vstupu v listinné podobě do podoby elektronické; na základě takto vyhotovených doruček vyznačoval na svých rozhodnutích doložky právní moci a v případě usnesení o nařízení exekuce předkládal tyto doručky exekučním soudům k vyznačení doložky právní moci,
3. jako soudní exekutor v rámci své řídicí činnosti ve smyslu § 13 odst. 1 exekučního řádu zanedbal dohled nad svými zaměstnanci, v důsledku čehož ve věcech, kterým byly následně přiděleny spisové značky 081 EX 11145/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 12266/10 a 11943/10, vstupovali do centrální evidence obyvatel dříve, než bylo zahájeno exekuční řízení,
4. jako soudní exekutor, přestože mu kontrolou Ministerstva spravedlnosti provedenou v lednu 2010 bylo vytknuto nedostatečné odůvodňování příkazů k úhradě nákladů exekuce, ve věcech sp. zn. 081 EX 42287/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 216/10, 081 EX 999/09, 081 EX 26176/09, 081 EX 42113/10, 081 EX 4558/10, 081 EX 01396/10, 081 EX 12204/10, 081 EX 06956/10, 081 EX 35/12, 081 EX 143/12, 081 EX 213/11, 081 EX 180/12, 081 EX 349/12, 081 EX 267/12, 081 EX 214/11, 081 EX 383/12, 081 EX 374/12, 081 EX 410/12, 081 EX 403/12,

081 EX 350/12, 081 EX 475/12, 081 EX 458/12, 081 EX 412/12, 081 EX 478/12, 081 EX 157/12, 081 EX 549/12, 081 EX 548/12, 081 EX 560/12, 081 EX 555/12, 081 EX 524/12, 081 EX 38188/11, 081 EX 38258/11, 081 EX 49633/11, 081 EX 51920/11, v období od 28. 1. 2010 do 24.-25. 10. 2012 příkazy opět nedostatečně odůvodňoval pouze citací právních předpisů,

5. jako soudní exekutor v exekučních řízeních sp. zn. 081 EX 16475/12 a 081 EX 1129/06 v usnesení o rozvrhu č. j. 081 EX 16475/12-38 ze dne 28. 6. 2012 a v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 081 EX 1129/06-143 (212) ze dne 30. 5. 2012 určil odměnu exekutora v rozporu s § 5 odst. 3 vyhl. č. 330/2001 Sb., tedy za základ pro určení odměny považoval nejvyšší podání dražby a nikoliv částky, jimiž by byly za předpokladu řádně určené odměny uspokojeny nároky oprávněných a přihlášených věřitelů,

t e d y

závažně a opětovně porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním a stavovským předpisem,

t í m s p á c h a l

kárná provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu se mu ukládá

p o k u t a v e v ý š i 80 000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14012013.

II.

s e z p r o š ť u j e

v části návrhu ministra spravedlnosti ze dne 22. 3. 2013, č. j. 1102/2012-OSD-ENA/17, kterým mu bylo kladeno za vinu, že:

1. jako soudní exekutor v důsledku zcela vědomého a úmyslného nesprávného vedení spisů v průběhu kontroly úřadu provedené ve dnech 24. – 25. 10. 2012 u spisů vybraných ke kontrole před jejich předložením pověřeným zaměstnankyním ministerstva, tyto spisy pozměňoval buď sám anebo uvedeným pozměňováním pověřil své zaměstnance tak, že do nich vkládal osobní doručky prokazující doručení písemností právnímu zástupci oprávněného, úřední záznamy a další blíže nezjištěné listiny, v důsledku toho změnil spisový přehled a původní čísla listu u některých listin tím, že je zatíral, přepisoval, případně vpisoval v rozporu s § 15 odst. 1 kancelářského řádu, to vše v úmyslu vytvořit u pověřených zaměstnankyň ministerstva dojem, že exekuční spisy vede v souladu s kancelářským řádem,

2. jako soudní exekutor v přesně nezjištěném počtu exekučních řízeních, minimálně však v řízeních 081 EX 11145/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 12266/10 a 11943/10 porušil své povinnosti, když v rámci své řídicí činnosti dle § 13 exekučního řádu zanedbal dohled nad postupem svého zaměstnance při odstraňování vad podání, který nepostupoval dle § 39 exekučního řádu, ale v rozporu s § 12 odst. 1, odst. 2 exekučního řádu je neopatřil v uvedených věcech podacím razítkem, nezaevidoval je řádně do spisu, ale písemnosti vrátil oprávněnému,

neboť nelze prokázat, že se popsané skutky staly.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

I.1. Kárná žaloba

Ministr spravedlnosti podal pod č. j. 1102/2012-OSD-ENA/17 kárnou žalobu proti soudnímu exekutorovi JUDr. M. S., a to pro následující skutky, které je třeba výslovně konstatovat, neboť kárný soud při svém rozhodování do jejich popisu zasahoval. Žalovány byly tyto skutky:

1. jako soudní exekutor od blíže nezjištěné doby, nejméně od 28. 1. 2010 nejméně do 24.- 25. 10. 2012 soustavně porušoval, a to minimálně ve spisech 081 EX 11145/10, 081 EX 8871/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 28829/10, 081 EX 5488/07, 081 EX 6959/10, 081 EX 6958/10, 081 EX 6956/10, 081 EX 9841/10, 081 EX 11943/10, 081 EX 12266/10, 081 EX 32276/10, 081 EX 41802/10, 081 EX 42287/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 216/10, 081 EX 999/09, 081 EX 26176/09, 081 EX 42113/10, 081 EX 21732/10, 081 EX 4558/10, 081 EX 21771/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 6033/10, 081 EX 1129/06, 081 EX 383/12, 081 EX 548/12, 081 EX 549/12, 081 EX 555/12, 081 EX 560/12, 081 EX 10625/11, 081 EX 35/12, 081 EX 143/12, 081 EX 157/12, 081 EX 180/12, 081 EX 213/11, 081 EX 214/11, 081 EX 267/12, 081 EX 349/12, 081 EX 350/12, 081 EX 374/12, 081 EX 403/12, 081 EX 410/2012, 081 EX 412/2012, 081 EX 458/12, 081 EX 475/12, 081 EX 478/12, 081 EX 524/12, 081 EX 16890/11, 081 EX 34726/11, 081 EX 38188/11, 081 EX 38258/11, 081 EX 44101/11, 081 EX 44377/11, 081 EX 44901/11, 081 EX 44901/11, 081 EX 49633/11 a 081 EX 51920/11 povinnosti soudního exekutora uložené ust. § 17, ust. § 20 a ust. § 22 kancelářského řádu tím, že do spisu nezakládal veškeré písemnosti týkající se věci, doručenký nepřipevňoval k doručované listině, přestože byl na nesprávné vedení spisů upozorněn v rámci kontroly jeho úřadu provedené v srpnu 2009 místopředsedkyní Okresního soudu Praha-východ a v lednu 2010 ministerstvem spravedlnosti; v důsledku tohoto zcela vědomého a úmyslného nesprávného vedení spisů v průběhu kontroly úřadu provedené ve dnech 24.-25. 10. 2012 u spisů vybraných ke kontrole před jejich předložením pověřeným zaměstnankyním ministerstva, tyto spisy pozměňoval buď sám anebo uvedeným pozměňováním pověřil své zaměstnance tak, že do nich vkládal osobní doručenký prokazující doručení písemností právnímu zástupci oprávněného, úřední záznamy a další blíže nezjištěné listiny, v důsledku toho změnil spisový přehled a původní čísla listu u některých listin tím, že je zatíral, přepisoval, případně vpisoval v rozporu s ust. § 15 odst. 1 kancelářského řádu, to vše v úmyslu vytvořit u pověřených zaměstnankyň ministerstva dojem, že exekuční spisý vede v souladu s kancelářským řádem,

2. jako soudní exekutor v přesně nezjištěném počtu exekučních řízeních, minimálně však v řízeních 081 EX 11145/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 6958/10, 081 EX 9841/10, 081 EX 11943/10, 081 EX 12266/10, 081 EX 216/10, 081 EX 999/09, 081 EX 4558/10, 081 EX 21771/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 6033/10, 081 EX 41801/10, 081 EX 7180/10, 081 EX 15324/10, 081 EX 12204/10, 081 EX 1396/10, 081 EX 41802/10, 081 EX 42301/10, 081 EX 42287/10, 081 EX 42113/10, 081 EX 43782/10, 081 EX 28595/10, 081 EX 10625/10, 081 EX 42398/10, 081 EX 41816/10, 081 EX 12/10, 081 EX 35/12, 081 EX 143/12, 081 EX 157/12, 081 EX 180/12, 081 EX 213/11, 081 EX 214/11, 081 EX 267/12, 081 EX 349/12, 081 EX 350/12, 081 EX 374/12, 081 EX 383/12, 081 EX 403/12, 081 EX 410/12, 081 EX 412/12, 081 EX 458/12, 081 EX 475/12, 081 EX 478/12, 081 EX 524/12, 081 EX 548/12, 081 EX 549/12, 081 EX 555/12, 081 EX 560/12, 081 EX 10625/11, 081 EX 16890/11, 081 EX 34726/11, 081 EX 38188/11, 081 EX 38258/11, 081 EX 44101/11, 081 EX 44377/11, 081 EX 44901/11, 081 EX 49633/11, 081 EX 51920/11 a v dalších řízeních, v nichž jako právní zástupce oprávněného vystupoval advokát JUDr. Roman Majer, v blíže nezjištěném období, nejméně však v období od roku 2010 nejméně do data kontroly 24.-25. 10. 2012 včetně soustavně porušoval ust. § 56 exekučního řádu ve spojení s ust. § 50g odst. 1 písm. g) písm. h) občanského soudního řádu tím, že pověřil své zaměstnance vyhotovováním elektronických šablon osobních doručenek, do nichž elektronicky vkládal části obrázků obsahujících i obrázek podpisu pověřeného zaměstnance exekutora a razítko exekutora a podpis pověřeného zaměstnance právního zástupce oprávněného advokáta JUDr. Romana Majera a razítko advokáta; takto elektronicky vytvořené šablony doručenek následně v rozporu s ust. § 22 a násl. zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, opatřil exekutor nebo jím pověřený zaměstnanec konverzní doložkou, v níž nepravdivě uvedl, že dokument vznikl převodem vstupu v listinné podobě do podoby elektronické; na základě takto vyhotovených doručenek vyznačoval na svých rozhodnutích doložky právní moci a v případě usnesení o nařízení exekuce předkládal tyto doručenky exekučním soudům k vyznačení doložky právní moci; pověřeným zaměstnankyním ministerstva na výzvu nebyl schopen ani v průběhu kontroly úřadu ani dodatečně doložit originály osobních doručenek, když tvrdil, že originály byly po jejich konverzi skartovány, až následně přiznal, že se jednalo o elektronické šablony, jejichž vznik ovšem omlouval technickou závadou systému, a to za situace, kdy doručenky nikdy v listinné podobě neexistovaly, v některých případech byly ve spolupráci s právním zástupcem oprávněného vyhotoveny v den kontroly se zpětným datem (minimálně ve spisech 081 EX 42287/10, 081 EX 42113/10),
3. jako soudní exekutor předtím než bylo zahájeno exekuční řízení u přesně nezjištěného počtu povinných, minimálně však ve věcech, kterým byly následně přiděleny spisové značky 081 EX 11145/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 12266/10 a 11943/10, pověřil svého zaměstnance k tomu, aby vstupoval do centrální evidence obyvatel, přestože oprávnění vstupovat do informačního systému centrální evidence obyvatel mu bylo jako osobě vykonávající státní moc svěřeno pouze pro účely provedení exekuce, kteréžto oprávnění nelze využívat před zahájením konkrétního exekučního řízení; in eventum pokud by nebylo prokázáno, že soudní exekutor tímto úkonem svého zaměstnance pověřil, necht' je uznán vinným tím, že soudní exekutor v rámci své řídicí činnosti ve smyslu ust. § 13 exekučního řádu zanedbal nad postupem svého zaměstnance dohled,

Pro případ, že by kárný senát uvěřil, na rozdíl od kárného žalobce, tvrzení kárně obviněného spočívající v tom, že pověřený zaměstnanec vstupoval do CEO až poté, co obdržel návrh na nařízení exekuce, nicméně tento měl dle jedné verze být neúplný a neobsahovat exekuční

titul, proto byl oprávněný neformálně vyzván k doplnění a podacím razítkem byl návrh opatřen až v den doručení exekučního titulu, nebo dle druhé verze, kdy měl návrh obsahovat vady a byl oprávněnému vrácen k opravě opět neformálně, kárný žalobce navrhuje, aby byl kárně obviněný uznán vinným kárným proviněním spočívajícím v tom, že

4. jako soudní exekutor v přesně nezjištěném počtu exekučních řízeních, minimálně však v řízeních 081 EX 11145/10, 081 EX 12723/10, 081 EX 12266/10 a 11943/10 porušil své povinnosti, když v rámci své řídicí činnosti dle ust. § 13 exekučního řádu zanedbal dohled nad postupem svého zaměstnance při odstraňování vad podání, který nepostupoval dle ust. § 39 exekučního řádu, ale v rozporu s ust. § 12 odst. 1, odst. 2 exekučního řádu je neopatrčil v uvedených věcech podacím razítkem, nezaevidoval je řádně do spisu, ale písemnosti vrátil oprávněnému,
5. jako soudní exekutor v přesně nezjištěném počtu exekučních řízeních, minimálně však v řízeních 081 EX 42287/10, 081 EX 41983/10, 081 EX 216/10, 081 EX 999/09, 081 EX 26176/09, 081 EX 42113/10, 081 EX 4558/10, 081 EX 01396/10, 081 EX 12204/10, 081 EX 06956/10, 081 EX 35/12, 081 EX 143/12, 081 EX 213/11, 081 EX 180/12, 081 EX 349/12, 081 EX 267/12, 081 EX 214/11, 081 EX 383/12, 081 EX 374/12, 081 EX 410/12, 081 EX 403/12, 081 EX 350/12, 081 EX 475/12, 081 EX 458/12, 081 EX 412/12, 081 EX 478/12, 081 EX 157/12, 081 EX 549/12, 081 EX 548/12, 081 EX 560/12, 081 EX 555/12, 081 EX 524/12, 081 EX 38188/11, 081 EX 38258/11, 081 EX 49633/11, 081 EX 51920/11 vydával v období od 28. 1. 2010 nejméně do 24.-25. 10. 2012 příkazy k úhradě nákladů exekuce, které neobsahovaly náležité odůvodnění, byly tak nepřezkoumatelné, a takto činil přesto, že mu tento postup byl v minulosti opakovaně vytknut a na základě výsledků kontroly provedené v roce 2010 předložil ministerstvu spravedlnosti vzorový příkaz k úhradě nákladů exekuce, který se zavázal používat, následně ovšem nadále používal stejnou šablonu odůvodnění, která obsahovala toliko vágní odkazy na znění vyhlášek bez konkretizace způsobu výpočtu nákladů v konkrétním řízení,
6. jako soudní exekutor v přesně nezjištěném počtu exekučních řízení, minimálně však v exekučních řízeních sp. zn. 081 EX 16475/12 a 081 EX 1129/06 v usnesení o rozvrhu č. j. 081 EX 16475/12-38 ze dne 28. 6. 2012 a v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 081 EX 1129/06-143 (212) ze dne 30. 5. 2012 určil odměnu exekutora v rozporu s ust. § 5 odst. 3 vyhl. č. 330/2001 Sb., tedy za základ pro určení odměny považoval nejvyšší podání dražby a nikoliv částky, jimiž by byly za předpokladu řádně určené odměny uspokojeny nároky oprávněných a přihlášených věřitelů,

Těmito skutky měl kárně obviněný závažně a opakovaně porušit své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním a stavovským předpisem.

I.2. Obhajoba kárně obviněného

Kárně obviněný se ve svém písemném vyjádření vyslovil postupně ke všem skutkům, které jsou mu kladeny za vinu.

Dle kárně obviněného má skutek č. 1 dvě relativně samostatné části: nesprávné vedení exekučních spisů v době od ledna 2010 do října 2012 a jednání exekutora při kontrole ministerstvem ve dnech 24.-25. 10. 2012. Kárně obviněný ve vztahu k oběma částem skutku doznává, že předmětné spisy skutečně vykazují značné nesrovnalosti, zejména v žurnalizaci

(číslování) listin a způsobu prokazování osobního doručení listin. Tohoto zjištění kárně obviněný lituje a snaží se činit vše, aby k takovým pochybením nedocházelo.

Pokud jde o hromadné žádosti o součinnost, ty skutečně do spisů původně zakládány nebyly. Soudní exekutor v tomto směru vycházel z právního názoru, že se tak dít nemusí a že postačí jejich oddělené uchovávání a evidence. Kárně obviněný však důsledně popírá, že by se spisy při kontrole manipuloval, pozměňoval je, nebo dal k takovému jednání pokyn.

Základem skutku č. 2 je prokazování doručení zásilek exekutora při osobním doručování zástupci oprávněného. Kárně obviněný doznává, že i v této oblasti docházelo v jeho činnosti k velkým problémům, a to v kontextu velkého nápadu exekučních spisů, hromadného charakteru agendy daného oprávněného a obrovských technických komplikací při zpracovávání dané agendy v informačním systému exekutorského úřadu. V rámci snahy o administrativní a technické zefektivnění systému osobního doručování bylo průběžně pracováno na systému generovaných šablon osobních doručenek, kdy jednou z pracovních verzí evidence doručování byly i šablony s faksimilemi podpisů. Doručování JUDr. Majerovi však vždy bylo potvrzováno i fyzicky, v listinné podobě. Kárně obviněný však kategoricky odmítá, že by se v konkrétních exekučních spisech svým osobním jednáním dopustil vědomého porušení zákona, zejména pak porušení při konvertování listin do elektronické podoby. Po stránce právní je dále obhajoba přesvědčena, že ve věci principiálně nemohlo dojít k porušení ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), o doručenkách (zejm. § 50g o. s. ř.). Používání „doručenek“ i při osobním doručování mimo úkony exekutora je tak nesporně usus, nikoliv právem striktně předepsaný postup. Doručenka pro osobní doručování proto není doručenkou ve smyslu § 50g o. s. ř. a nemusí splňovat v tomto ustanovení předepsané náležitosti.

Základem skutků 3 a 4 kárné žaloby je vstup do centrální evidence obyvatel (též „CEO“) před formálním zahájením exekučního řízení. Kárně obviněný připouští, že ve všech čtyřech kárných žalobcům vymezených exekučních věcech ze spisů skutečně nevyplývá, že by k lustraci CEO došlo až po formálním zahájení řízení, a připouští i to, že dovolávat se okolností ve spisu nezachycených za daných okolností není možné. V žádném případě ale nešlo o jakoukoliv snahu nezákonně poškodit nebo naopak zvýhodnit některého z účastníků. Kárně obviněný pouze dodává, že osobně lustrace CEO neprovádí, ostatně nebylo by to objektivně ani v jeho silách; tuto agendu zajišťují zaměstnanci úřadu.

Ve skutku č. 5 je tvrzen nedostatek náležitého odůvodnění příkazů k úhradě nákladů exekuce (dále též „PÚNE“). O konkrétní podobu odůvodnění PÚNE byl v minulosti v rámci právní diskuse veden spor, který doznívá dodnes. Jak uvádí i sám kárný žalobce, tento spor byl již řešen i v kárném řízení vedeném Nejvyšším správním soudem, který ve věci sp. zn. 14 Kse 6/2010 dospěl k závěru, že tento spor není možné přenést do oblasti kárné odpovědnosti exekutora, neboť vydání PÚNE představuje rozhodovací činnost exekutora, která se svou povahou blíží rozhodovací činnosti soudce, a kárné řízení nemůže nahrazovat standardní instanční soudní přezkum. Přitom i pro příkaz k úhradě nákladů exekuce (jako specifickou formu rozhodnutí exekutora) platí, že zákon upravuje opravný prostředek, který umožňuje odstranit nesprávnost či jiné vady takového rozhodnutí – jde o námitky podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“), o nichž může rozhodnout i sám exekutor. Pokud tedy měla být zpochybněna věcná správnost předmětného příkazu k úhradě nákladů exekuce z důvodu tvrzených nedostatků v jeho odůvodnění, měl povinný k dispozici opravný prostředek, o možnosti jeho podání byl v rozhodnutí řádně poučen a mohl jej využít.

Skutek č. 6 spočívá v nesprávném výpočtu odměny soudního exekutora v rámci exekuce prodejem nemovitosti v usnesení o rozvrhu, resp. v příkazu k úhradě nákladů exekuce. Kárně obviněný připouští, že v daných dvou exekučních věcech odměna exekutora skutečně není vypočtena v souladu s právními argumenty podrobně popsány kárným žalobcem. Pro předmět tohoto řízení je podstatné, že kárný žalobce i v tomto bodě napadá výlučně obsah výroku rozhodnutí soudního exekutora, kárná žaloba tedy opět směřuje výlučně do oblasti rozhodovací činnosti. K odstranění případné nesprávnosti rozhodnutí slouží i v exekučním řízení standardní prostředky nápravy (opravné prostředky), které mají účastníci řízení k dispozici. Přezkum správnosti rozhodnutí exekutora cestou kárné žaloby by byl v rozporu s ústavně garantovanou nezávislostí rozhodovací činnosti i s účelem kárného řízení proti soudním exekutorům. Kárně obviněný si je vědom, že se analogické pochybení předmětem kárné judikatury již stalo. V tomto směru však doplňuje, že příslušné rozhodnutí (sp. zn. 14 Kse 10/2011), publikované ve stavovském tisku 27. 9. 2012 (Komorní listy III/2012), bylo vypracováno 28. 8. 2012, tedy až po vydání rozhodnutí v daných věcech (PÚNE, usnesení o rozvrhu).

II.

Splnění předpokladů pro věcné projednání

Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu.

Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III.

Průběh soudního jednání ze dne 13. ledna 2014

Kárný žalobce rekapituloval kárnou žalobu a v detailech odkázal na svá písemná podání.

Obhájce kárně obviněné rovněž shrnul svá vyjádření ke kárné žalobě. Přiznal řadu pochybení administrativní povahy, jichž kárně obviněný lituje, ale odmítá tvrzení žaloby o účelových manipulacích a falšování listin. Kárnou žalobu nelze dle názoru obhájce kárně obviněného formulovat alternativně či eventuálně.

Kárně obviněný využil svého práva ve věci nevyprávět. Nad tento rámec uvedl, že jde o velké množství administrativních záležitostí, k nimž není s to se v detailech vyjádřit. Zdůraznil, že technická pochybení nedbalostního rázu přiznává, ale odmítá jakýkoliv úmysl. Uvedl, že při kontrole nebyl většinu času přítomen a na výsledek kontroly reagoval personálními změnami v úřadu.

V rámci dokazování konstatoval kárný soud podstatné skutečnosti z jednotlivých spisů, které mu byly kárně obviněným a okresními soudy předloženy. Vzhledem k tomu, že účastníci řízení nezpochybňovali skutečnosti plynoucí z obsahu spisů, s nimiž se soud v úplnosti seznámil v rámci předběžného šetření podle § 13 z. č. 7/2002 Sb., byl obsah spisů konstatován příkladmo.

Ke skutku 1 byl čten spis kárně obviněného sp. zn. 081 EX 5488/07. Ve spise nejsou doručeny k listinám, které měly být doručeny účastníkům a na str. 26 je prohlášení adresáta dle § 50f odst. 5 o. s. ř., kdy JUDr. Roman Majer, advokát, potvrzuje, že mu byly doručeny listiny, které souvisí s touto exekucí. Tímto podáním ze dne 14. 11. 2012 potvrzuje převzetí listin,

u nichž nejsou založeny doručky o doručení zástupci oprávněného. Ze spisu exekutorského úřadu sp. zn. 081 EX 08871/10 bylo konstatováno, že u exekučního příkazu založeného na č. l. 11 nejsou připojeny doručky oprávněnému a stejně tak u exekučního příkazu založeného na č. l. 19. Ze spisu sp. zn. 081 EX 06959/10 bylo konstatováno, že na č. l. 21 je založeno prohlášení zástupce oprávněného JUDr. Romana Majera ze dne 14. 11. 2012, v němž potvrzuje, že mu byly doručeny čtyři listiny související s exekucí, ať usnesení o nařízení exekuce, exekuční příkazy či příkaz k úhradě nákladů exekuce. Mezi číslem listu 4 a číslem listu 5 jsou vloženy 2 listy, a to usnesení Okresního soudu v Hodoníně s ověřovací doložkou a potom sdělení Okresního soudu v Hodoníně; tyto listiny nejsou ve spise žurnalizovány. Ze spisu sp. zn. 081 EX 28829/10 plyne, že ve spise je dvakrát založen list č. 6, na jednom je výzva k dobrovolnému splnění povinnosti, na druhém rovněž výzva ze stejného data, ale v obou případech se jedná o jinou částku, tudíž o jinou výzvu. Pod č. l. 7 je založen list, který není označen číslem jednacím, a je to předložení dokladu o doručení, který exekutor zasílá okresnímu soudu, což není uvedeno ve spisovém přehledu. Ze spisu sp. zn. 081 EX 21732/10 je zřejmé, že obsah spisu je zjevně přepisován v údajích mezi listem 20 až 22, přičemž ze spisu není zřejmé, proč se tak stalo.

Dále byl ke skutku 1 čten z příloh předložených kárným žalobcem přepis místopředsedkyně Okresního soudu Praha-východ JUDr. Ireny Sekavové ze dne 14. 9. 2009, jímž sděluje exekutorovi JUDr. M. S. výsledky kontroly spisů, která byla provedena ke dni 21. 8. 2009. Je zde uvedeno, že byl prověřován vzorek spisů a že byly zjištěny nedostatky ve vedení spisů jako chybějící podací razítka u listin ve spise, zejména u usnesení, kterými byla exekuce nařízena, ze spisů není zjistitelné, kdy byly vyžadovány zprávy od jiných orgánů, zejména od ČSSZ, ÚP a zdravotní pojišťovny. Ve spise jsou pouze odpovědi, a tedy ani není zřejmé, co bylo důvodem průtahů, zda opožděná žádost či opožděná odpověď. U nařízených exekucí srážkami ze mzdy nejsou ve spise zprávy o výši sražených částek, přestože je vydáván další exekuční příkaz na jiný dluh exekuce a byla zjištěna opakovaná neodůvodněná několikaměsíční nečinnost. Dále byla čtena závěrečná zpráva z kontroly Exekutorského úřadu Praha-východ soudního exekutora JUDr. S., konané v r. 2010 Ministerstvem spravedlnosti. V bodě 5) zprávy je namítáno porušování § 14 kancelářského řádu, nepřipojení doručky, další nezaložení doručky v jiném spise, pochybnost o tom, zda vůbec bylo doručeno, protože doručka se nedohledala apod. V jednom spise bylo zjištěno, že původní kopie spisu nebyla kompletní, pod jedním číslem jednacím bylo uvedeno několik písemností a exekutor byl upozorněn, aby řádně předkládal spisy ministerstvu, aby lustraval peněžní ústavy povinných, přičemž tyto lustrace je nutné doložit. Rovněž byla čtena zpráva o kontrole Okresního soudu Praha-východ ze dne 4. 5. 2011. Zde je uvedeno, že v předložených spisech nebyla zjištěna podstatná pochybení při vedení spisů v listinné podobě v letech 2009 a 2010. Exekuční řízení je vedeno v souladu s exekučním řádem a spisy jsou řádně vedeny až na dále uvedené nedostatky. Tyto nedostatky jsou konkretizovány tak, že dokumenty ve spise nejsou vždy uspořádané, některá rozhodnutí jsou v obalech včetně doruček a nikoliv pevně sepnuta, doručky jsou jinak připevněny k listu doručované listiny, spisové přehledy ve spisech jsou připojeny, některé jsou psány ručně a hůře čitelně. Záznamy o platbách povinných nejsou nikde viditelně zaznamenány a vyplývají pouze z vytištěného přehledu financí. Příchozí dokumenty jsou řádně označeny, na rozdíl od předložených elektronických dokumentů, které obsahují příchozí dokumenty, jež opatřeny podacím razítkem nejsou, ani nebyly připojeny doklady o způsobu jejich doručení. Z předložených dokladů nevyplývá, kdy listiny exekutorovi došly a je zde závěr, že způsob evidence došlých podání bude nutno ze strany exekutora doložit. Nakonec byla čtena zpráva o kontrole exekutorských úřadů provedená Okresním soudem Praha-východ v roce 2012. K exekutorovi JUDr. M. S. je zde uvedeno, že v předložených spisech nebyla zjištěna závažná pochybení. Dokumenty v listinných spisech ovšem nejsou vždy správně číslovány, opakovaně se používá označení čísla listu pomocným písmenem, spisové přehledy jsou v deskách, jsou tištěné, dobře přehledné. Je třeba napravit

způsob evidence došlých podání, na což již byl minule upozorněn. Z příloh kárného žalobce byly konstatovány složky obsahující součinnostní žádosti ke spisům sp. zn. 081 EX 1273/10, sp. zn. 081 EX 5488/07, sp. zn. 081 EX 06959/10 a sp. zn. 081 EX 11145/10.

K dotazu předsedkyně senátu uvedl kárný žalobce, že skutkem 1 není žalováno jen samo pochybení při vedení spisů, ale též snaha oklamat kontrolní orgán. Spisy byly následně přečíslovány, což plyne ze srovnání s jinými spisy, jakož i z prodlevy při předkládání spisů.

Ke skutku 2 byla konstatována ze spisu sp. zn. 081 EX 15324/10 doručka u listiny na č. l. 41. Na doručce je uvedeno vymezení soudního exekutora a dále je uvedena skutečnost, že se jedná o doručku pro doručení soudním exekutorem do vlastních rukou. Dále je zde nečitelný podpis doručovatele, razítko exekučního úřadu a potvrzení převzetí je doloženo razítkem *JUDr. Roman Majer, advokát* a parafovou. Tato doručka má barvu kopie. Totéž je u listiny na č. l. 37, kde je založena zcela stejná doručka. Ze spisu sp. zn. 081 EX 42301/10 byla konstatována zcela shodná doručka u č. l. 12, exekučního příkazu. Ve spise sp. zn. 081 EX 07180/10 jsou podobné šablony doruček založeny u č. l. 43, 27 a 26. U spisu sp. zn. 081 EX 41801/10 byla zjištěna doručka u č. l. 6, kde ovšem jak razítko exekutorského úřadu, podpis zaměstnance, tak razítko advokátka a podpis advokáta byly v barvě modré, tudíž jako originál; šlo o jediný případ v žalovaných spisech. V témže spisu u č. l. 29 ovšem byla doručena odpovídající šablone. Vzhledem k tvrzení kárné žaloby o předkládání šablon doruček okresním soudům k vyznačení právní moci, byly konstatovány spisy Okresního soudu ve Znojmě sp. zn. 15 EXE 7315/2010 a Okresního soudu v Rokycanech sp. zn. 15 EXE 627/2010; v obou případech bylo zjištěno předložení šablon doruček, z nichž soudy vycházely jako z dokladu o doručení svých rozhodnutí.

K dotazu předsedkyně senátu připustil kárný žalobce, že doručka u spisu sp. zn. 081 EX 41801/10 na č. l. 6 je originál, nikoliv kopie.

Ke skutku 3, eventuálně 4 byl konstatován ze spisu sp. zn. 081 EX 11145/10 návrh na nařízení exekuce, který byl Exekutorskému úřadu Praha-východ doručen dne 19. 4. 2010; týkal se povinné N. H., která byla lustrována v CEO dne 8. 4. 2010, tudíž před podáním tohoto návrhu a ze spisu nebylo patrné, že by návrh byl vrácen k opravě a nebylo to zřejmé ani ze spisového přehledu. Ze spisu sp. zn. 081 EX 12723/10 byl konstatován návrh na nařízení exekuce doručený exekutorskému úřadu dne 23. 4. 2010. Povinný zde byl M. Č. a tato osoba byla lustrována v CEO dne 13. 4. 2010, tedy rovněž před podáním návrhu a ze spisu rovněž nebylo patrné, že by návrh byl vrácen k opravě. Ze spisu 081 EX 12266/10 byl čten návrh doručený Exekutorskému úřadu Praha-východ dne 21. 4. 2010; týkal se povinné H. S., která byla lustrována v CEO dne 13. 4. 2010, ve spise rovněž není založeno nic, co by nasvědčovalo vrácení návrhu k opravě. Ze spisu sp. zn. 081 EX 11943/10, vyplynulo, že návrh byl podán exekutorskému úřadu rovněž 21. 4. 2010 a výpis z CEO ohledně povinného T. K byl vyžádán 9. 4. 2010, tedy před návrhem, ve spise není rovněž doklad o tom, že by byl původní návrh vrácen k opravě.

K dotazu předsedkyně senátu uvedl kárný žalobce, že eventualita je v kárné žalobě formulována pouze pro případ, že by se kárně obviněný hájil tím, že k lustraci došlo až poté, co exekutorský úřad obdržel návrh. Kárně obviněný uvedl, že se tím nehájí, naopak přiznává, že k lustraci nedošlo řádně. Vstupy do CEO však pro velké množství věcí nevykonává soudní exekutor sám, ale šlo o excesy zaměstnance úřadu.

Ke skutku 5 byl konstatován ze spisu sp. zn. 081 EX 26176/09 příkaz k úhradě nákladů exekuce založený na č. l. 19. Odůvodnění sestává ze čtyř odstavců, v nichž je v prvním uvedena citace § 87 odst. 1 exekučního řádu, poukaz na § 88 exekučního řádu, v odst. 2 je poukaz

na § 6 vyhl. č. 330/2001 Sb. V dalším odstavci je poukaz na § 6 odst. 2 této vyhlášky a v posledním odstavci je konstatováno zastoupení advokátem a § 12 odst. 1 písm. a) a § 16 vyhl. č. 484/2000 Sb. Dále je zde poukaz na § 13 odst. 3 advokátního tarifu a na § 87 odst. 4 exekučního řádu a § 137 odst. 3 o. s. ř. Jedná se o citaci ustanovení právních předpisů bez konkrétností ve vztahu k danému případu. Ze spisu sp. zn. 081 EX 12204/10 byl konstatován příkaz k úhradě nákladů exekuce založený na č. l. 21 ze dne 3. 2. 2011, ze spisu sp. zn. 081 EX 01396/10 příkaz založený na č. l. 45 ze dne 13. 11. 2012, a ze spisu sp. zn. 081 EX 06956/10 byl příkaz založený na č. l. 23; ve všech případech příkazy obsahovaly shodné citace právních předpisů bez jakéhokoliv vymezení k rozhodované věci.

K tomuto skutku kárný soud dále zjistil ze zprávy Ministerstva spravedlnosti o kontrole exekutorského úřadu z roku 2010, že soudnímu exekutorovi bylo vytýkáno nedostatečné odůvodnění příkazů k úhradě nákladů exekuce pouhým konstatováním právních předpisů, a to plošně ve všech spisech; bylo mu uloženo vytvoření konkretizovaného vzoru, který kontrolnímu orgánu následně předložil. Ve zprávě o kontrole provedené Okresním soudem Praha-východ v roce 2012 je uvedeno, že rozhodnutí exekutora zpravidla obsahují veškeré náležitosti, vyjma odůvodňování PÚNE, a to především z hlediska určitosti a srozumitelnosti.

Ke skutku č. 6 bylo čteno ze spisu sp. zn. 081 EX 16475/12, že pohledávka činila 1.328.000 Kč bez příslušenství, nejvyšší podání při dražbě činilo 9.981.406 Kč. Dále bylo čteno ze spisu sp. zn. 081 EX 1129/06, kde jistina činila 335.398 Kč. Z odůvodnění rozhodnutí o nákladech exekuce se nedá poznat, z jaké částky byly náklady počítány. V odůvodnění tedy není vůbec žádné konkrétnum, z něhož by se dalo zjistit, z jaké částky ve vztahu k výsledku dražby a k výši pohledávky exekutor vycházel.

K tomu kárný žalobce uvedl, že způsob určení výše odměny zjistil propočtem.

Obhájce kárně obviněného na základě provedení dokazování ke skutku 6 uvedl, že judikatura k výpočtu odměny není jednotná a předložil usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 27. 3. 2013, č. j. 14 Nc 778/2005-12, které vycházelo ze způsobu výpočtu odměny, jak jej počítal kárně obviněný.

V závěrečné řeči kárný žalobce uvedl, že na kárné žalobě trvá, shrnul kárnou žalobu a zdůraznil, že většina pochybení je sice administrativního rázu, ale již při dřívějších kontrolách byla kárně obviněnému vytýkána; tehdy kárně obviněný slíbil nápravu, ale ve skutečnosti neučinil nic. Proto kárný žalobce setrval na názoru, že se kárně obviněný dopustil závažných pochybení a navrhl, aby byl uznán vinným z uvedených kárných provinění a aby mu bylo uloženo kárné opatření ve formě pokuty dle uvážení kárného senátu.

Obhájce kárně obviněného ve své závěrečné řeči shrnul své argumenty uvedené v jeho vyjádřeních a v průběhu jednání. Zdůraznil, že pochybení jsou technického rázu a plynou jediné z velkého množství věcí a z problémů s programovým vybavením úřadu. Další vytýkaná pochybení (zejm. skutky 5 a 6 žaloby) směřují výlučně do rozhodovací činnosti soudního exekutora.

Kárně obviněný ve svém posledním slovu přiznal dílčí pochybení a vyjádřil nad nimi lítost. Přijal již opatření k nápravě a do budoucna by se již nic podobného opakovat nemělo.

IV. Posouzení věci

Kárný senát při posouzení odpovědnosti soudního exekutora vycházel z dosavadní soudní judikatury, z níž konstantně plyne, že stát exekučním řádem přenesl část výkonu své moci – specificky moci soudní, jíž je třeba rozumět soudní řízení počínaje nalézacím až po řízení vykonávací – na soudní exekutory. Jimi sice jsou fyzické osoby, avšak tato skutečnost má význam toliko právně technický, či organizačně institucionální. Z hlediska funkcionálního vykonávají soudní exekutoři státní moc. Tento fakt pak také zdůvodňuje významné ingerence státu do výkonu jejich činnosti formou dohledu, návrhovým oprávněním státu v kárných řízeních a především zdůvodňuje primární odpovědnost státu za škodu způsobenou exekutorem. V tomto směru se postavení exekutorů z hlediska jejich kárné odpovědnosti blíží postavení soudců, byť kárná odpovědnost je v § 116 odst. 2 exekučního řádu vymezena poměrně přísně. Z dikce tohoto ustanovení lze dovodit, že kárným proviněním exekutora je jednání, kterým závažně nebo opětovně poruší povinnost stanovenou tímto zákonem, případně občanským soudním řádem, upravujícím postup exekutora při výkonu funkce nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost exekutorského povolání. Jde tedy o jednání popsané intenzitou či opětovností, které je buď protiprávní, nebo samo o sobě nemusí být ještě protiprávní, ale narušuje důstojnost exekutorského povolání. Při hodnocení závažnosti porušení povinnosti exekutorem je ovšem třeba vycházet ze všech okolností konkrétního případu [blíže viz Kasíková, M. a kol. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 417 a násl.].

Podle § 2 odst. 1 exekučního řádu č. 120/2001 Sb. (dále též „ř.“) je exekutor při exekuční činnosti vázán jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu. Kárným proviněním podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu je závažné nebo opětovné porušení povinnosti stanovené právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory.

Kárný senát po projednání věci dospěl k závěru, že kárná žaloba je zčásti důvodná, přičemž kárně obviněného uznal vinným skutky uvedeny v bodě I. výroku a naopak ho zprostil viny u skutků uvedených v bodě II. výroku, a to z dále uvedených důvodů. Kárný senát přitom zdůrazňuje, že při posouzení věci vycházel ze znění exekučního řádu rozhodného v době spáchání skutků.

IV.1. uznání viny

Pokud jde o skutek 1 ve smyslu kárné žaloby, je nutno jej posoudit nikoliv jako skutek jediný, jak bylo formulováno v žalobě, nýbrž jako skutky dva: jednak jde o nedostatky ve vedení spisů, jednak o účelovou manipulaci se spisy při kontrole prováděné kárným žalobcem. Jde o různá jednání a každé z nich směřuje též proti jinému právem chráněnému zájmu.

Při posuzování samostatného skutku spočívajícího v nedostacích ve spisu, které ostatně kárně obviněný doznal, kárný senát vycházel ze skutečnosti, že jde o opakované a četné jednání (ve větším množství spisů a v každém ze spisů šlo zpravidla o vícero vad), které probíhalo navzdory dvěma předchozím kontrolám (viz dokazování shora), jež na obdobné nedostatky upozorňovaly. Z tohoto důvodu kárný senát do výčtu porušených ustanovení ve výroku I.1 přiřadil také ustanovení § 13 odst. 1 exekučního řádu, ačkoli zanedbání dohledu výslovně žalováno nebylo. Zanedbání této povinnosti je ovšem zřejmé z vymezení závěrů kontrol a z jejich nerespektování. Pakliže byl kárně žalovaný na základě kontrol výslovně upozorněn na nedostatky, pak bylo součástí jeho řídicí a kontrolní povinnosti jejich odstranění a zamezení opakování. Neučinil-li tak, jedná se o zjevné zanedbání řídicí činnosti, které se přímo projevilo v nyní

žalovaném skutku, tak jak byl kárným žalobcem popsán. Rozšíření okruhu porušených právních předpisů tedy není rozšířením odpovědnosti kárně obviněného nad žalovaný rámec, ale specifikací porušených předpisů žalovaným jednáním. Nejednalo se také pouze o kárně obviněným tvrzené nezakládání součinnostních dotazů, ale o širší okruh administrativních nedostatků spočívajících v nezakládání doručenek, v dodatečném doplňování spisů, v nesrovnalostech v žurnalizaci listin a spisových přehledech, přičemž tyto nedostatky se vyskytují průběžně až do doby kontroly konané v lednu 2012.

Povinnost vést řádně exekuční spisy, které jsou dokladem o průběhu exekučního řízení ve smyslu § 46 odst. 2 e. ř., plyne ze stavovského předpisu, jímž je kancelářský řád. Ten v § 17 odst. 1 stanoví, že součástí spisu jsou všechny listiny k věci se vztahující, přičemž výjimku tvoří pouze negativní odpovědi na součinnostní žádosti (ty však musí být rovněž evidovány, jak plyne z odst. 3 téhož ustanovení). Způsob opravy písemností upravuje § 15 odst. 1 kancelářského řádu, který mj. zapovídá přepisování a zatírání. Chronologické ukládání písemností a jejich značení pak upravuje § 20 a zakládání doručenek do spisů § 22 kancelářského řádu.

K nedostatkům ve vedení spisů soudním exekutorem existuje také konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného. V rozhodnutí ze dne 19. 9. 2011, č. j. 15 Kse 4/2011-62, je uvedeno, že soudní exekutor nepochybně má na výběr, zda bude vést elektronický spis nebo spis v listinné podobě (§ 46 odst. 2 *in fine* exekučního řádu), v každém případě však musí kterýkoli ze způsobů vedení spisu splňovat veškeré požadavky kladené na vedení spisu exekučním řádem, resp. kancelářským řádem a ostatními právními předpisy upravujícími vedení spisové služby (zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, včetně prováděcích předpisů k němu). Pokud vede soudní exekutor spis pouze v elektronické podobě, musí vždy veškeré písemnosti doručené mu v listinné podobě převést do elektronické podoby. Nenaplní-li soudní exekutor podmínky, které pro vedení elektronického spisu předpisy vyžadují (nezměnitelnost dokumentů ve formátu pdf), je povinen dokumenty, které vede ve své evidenci elektronicky, vytisknout a zařadit do spisu v listinné podobě tak, aby spis obsahoval v chronologické posloupnosti veškeré písemnosti s požadovanými náležitostmi a byl úplný.

Porušení těchto ustanovení bylo v žalovaných spisech jednoznačně prokázáno, přičemž tomu tak bylo ve velkém množství spisů a poté, kdy podobné nedostatky byly kárně obviněnému opakovaně vytknuty předchozími kontrolami. Tato skutečnost, jakož i četnost spisů, v nichž byly nedostatky zjištěny, tak naplňují požadavek závažnosti i opakovanosti, které jsou podmínkou posouzení jednání jako kárného provinění ve smyslu § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Z toho důvodu byl kárně obviněný uznán vinným skutkem 1, jak je vymezen ve výroku I.1 tohoto rozhodnutí. Oproti kárné žalobě byla vypuštěna duplicita: spis sp. zn. 081 EX 44901/11 byl totiž v návrhu výroku uveden dvojmo.

K druhé části skutku 1 dle kárné žaloby, kterou kárný soud hodnotí jako skutek samostatný, viz část IV.2 tohoto odůvodnění.

Skutkem 2 bylo dle kárné žaloby šablonovité „vytváření“ doručenek. I to kárně obviněný v zásadě doznal. Kárný soud dospěl k závěru, že ze spisů skutečně plyne, že byla vytvořena určitá šablona, která měla potvrzovat doručení v typizovaných případech a která neměla oporu ve skutkovém stavu. Kárně obviněný vytvořil jakýsi systém šablon, které měly předstírat doručení, aniž bylo zřejmé, zda k doručení skutečně došlo (vyjma některých případů, kdy zástupce oprávněného zpětně potvrdil, že mu doručeno skutečně bylo). Nelze se tak

ztotožnit s tvrzením kárně obviněného, že jediné, co bylo porušeno, je vlastně záležitostí povýtce technického charakteru – náležitost doručení. Způsob doručování upravuje § 56 e. ř.

Občanský soudní řád upravuje otázky doručování velmi obsáhle, a to zejména ve vztahu k účastníkům řízení. Průkaz takového doručení má velký význam, zejména je-li s ním spojen právní následek, je-li od doručení odvozována právní moc rozhodnutí, určité právo či povinnost, jak tomu bylo nyní. Pokud jde o náležitosti doručení stanovené v § 50g odst. 1 písm. g), h) o. s. ř., pak právě tyto náležitosti byly nahrazeny kopírovaným textem a kopírovaným razítkem. Polemika kárně obviněného je popřena již tím, že tyto „doručenky“ nebyly vůbec průkazem o tom, že písemnost byla doručena. Porušeným předpisem je i žalované ustanovení § 22 z. č. 300/2008 Sb., podle něhož lze konvertovat jen listiny skutečně existující. Tento případ je také v několika směrech odlišný od toho, který zdejší soud posuzoval ve věci sp. zn. 14 Kse 11/2011 (www.nssoud.cz). V této vposled uvedené věci se totiž jednalo „jen“ o doručování součinnostních žádostí, kde význam doručení spočíval toliko v dokladu o tom, že exekutor činil úkony ke zjištění majetku povinného a nebyl nečinný.

Z výroku I.2 ovšem soud vypustil spis 081 EX 41801/10 z výčtu spisů, neboť zde byl založen originál doručení, což ostatně připustil i kárný žalobce při jednání. Skutek byl ve výroku upraven ještě tak, že byla oproti kárné žalobě vypuštěna závěrečná pasáž, která není popisem skutku, ale jen určitým jeho doplňujícím vysvětlením.

Skutek 3 kárné žaloby byl formulován eventuálním způsobem (skutek 4), jak výslovně žaloba uvádí. Taková formulace neodpovídá zákonu; kárná žaloba musí podle § 117 odst. 4 e. ř. obsahovat mj. popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení a označení důkazů, o které se návrh opírá. Neznamená to však, že kárná žaloba z uvedeného důvodu není projednatelná – je nutno ji vnímat tak, že žalovány jsou oba skutky, a skutečnost, že vedle sebe neobstojí, znamená, že prokázání jednoho vylučuje prokázání druhého. Kárný žalobce nemá k dispozici režim přípravného řízení, který by mu umožňoval vždy v úplnosti posouzení věci a do určité míry je tak závislý až na průběhu soudního řízení, na tom, zda žalovaný skutek bude prokázán, jakož i na tom, jak o skutkových tvrzeních uváží kárný senát.

Kárný soud v daném případě vyšel z doznání kárně obviněného, že došlo ke vstupu do CEO ještě před nařízením exekuce, což ostatně bylo potvrzeno také údaji plynoucími ze spisů. Podle § 33a odst. 1 exekučního řádu poskytuje Ministerstvo vnitra nebo Policie ČR pro potřeby provedení exekuce exekutorům referenční údaje ze základního registru obyvatel. Z toho plyne, že exekuční řízení musí být zahájeno. Pokud byly vyžadovány údaje z centrální evidence občanů, aniž ve spise existoval návrh na zahájení exekučního řízení, byl porušen zákon. Jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu, CEO je speciálně chráněným systémem dat obyvatel a vstupovat do ní lze jediné za zákonem stanovených podmínek. Význam tohoto systému pak musí být reflektován i v řídicí a kontrolní povinnosti exekutora ve smyslu § 13 odst. 1 exekučního řádu. Z rozhodnutí ze dne 16. 4. 2013, č. j. 14 Kse 9/2012-143, plyne, že pořizování výpisů z centrální evidence obyvatel před řádným zahájením exekučního řízení je kárným proviněním.

Proto byl výrokem I.3 kárně obviněný uznán vinným ze spáchání tam definovaného skutku.

Ve vztahu ke skutku 5 kárné žaloby bylo zcela nepochybně prokázáno, že příkazy k úhradě nákladů exekuce v žalovaných věcech postrádají náležitost předepsanou v § 88 odst. 2 písm. f) exekučního řádu (vyčíslení nákladů a jejich odůvodnění). Kárný soud se zde ponejvíce zabýval tím, zda jde o rozhodovací činnost, jejíž případné vady mají být primárně odstraněny

prostřednictvím opravných prostředků, nikoliv prostřednictvím postihu kárným soudem, jak namítal kárně obviněný s oporou ve stávající rozhodovací činnosti kárného soudu. Závěr, že nejde jen o rozhodovací činnost, ale věc má dopad do kárného řízení, vychází z toho, že namítané nedostatky v odůvodňování rozhodnutí byly kárně obviněnému opakovaně vytýkány, jak ze strany Ministerstva spravedlnosti, tak i ze strany Okresního soudu pro Prahu-východ (viz závěry kontrolních zpráv citované během dokazování). Navíc nejde o drobná pochybení, nejasnosti, nepřesnosti či nedůslednosti v odůvodňování. Odůvodnění jsou v daných případech formulářová a spočívají jen v citacích právních předpisů, absentuje jakákoliv konkrétní vazba na projednávanou věc. Jde tedy jen o odůvodnění zcela formální, která se jeví být zavedeným systémem, nikoliv ojedinělým excesem. Nápravu kárně obviněný nezjednal ani přes závěry kontrolních orgánů. Uvedené pochybení tak nelze omluvit tím, že jde „jen“ o nesprávný právní názor.

Citovat lze podpůrně i z judikatury Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ve věcech soudců (obě kárná řízení vykazují podobnosti – viz úvahy shora), neboť judikatura odlišuje ojedinělé nesprávnosti v rozhodovací činnosti od vad systémových. V rozhodnutí ze dne 17. 3. 2011, č. j. 13 Kss 7/2010-116, www.nssoud.cz, je uvedeno, že jednotlivé porušení povinnosti srozumitelně a pečlivě odůvodnit rozhodnutí, pro které příslušný procesní předpis stanoví postup k nápravě, je třeba řešit především procesním postupem. Kárný soud však zdůraznil, že intenzita takového porušení (úplná nebo převážná rezignace na řádné odůvodnění rozhodnutí) a jeho rozsah (množství rozhodnutí) mohou naplnit skutkovou podstatu kárného provinění. Úplná rezignace na splnění této zákonné povinnosti, a to dokonce ve více případech, by totiž jistě mohla ohrozit důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování.

Proto kárný soud uznal kárně obviněného vinným skutkem, který je definován ve výroku I.4, přičemž i zde popis skutku oprostil od popisu skutečností dokreslujících žalované jednání.

Podobně uvažoval kárný soud i při hodnocení skutku č. 6 kárné žaloby, kde byla ve dvou případech nesprávně vypočtena odměna z exekuce prodejem nemovitosti. Nesporné je, že výpočet byl proveden z vymoženého plnění, nikoliv z části rozdělované podstaty. Kárně obviněný se hájil zejména tím, že podobné nedostatky se vyskytují i jinde a předložil usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 27. 3. 2013, č. j. 14 Nc 778/2005-12, které vycházelo z opačného právního názoru. Toto usnesení je ovšem usnesením o zastavení věci, kde se odměna počítá podle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, nikoliv podle § 5 odst. 3 téže vyhlášky, který byl porušen v žalovaných případech.

Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně dospěl k závěru, že jde o kárné provinění, byť se též do jisté míry jedná o rozhodovací činnost. V rozhodnutí ze dne 31. 7. 2012, č. j. 14 Kse 10/2011-117, kárný soud uvedl, že nesprávné určení výše jednotlivých položek nákladů exekuce nemusí vždy zakládat kárnou odpovědnost soudního exekutora. Pokud však soudní exekutor při exekuci prodejem nemovitostí postupoval vědomě v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb. a určoval svou odměnu z vymoženého plnění, nikoliv z části rozdělované podstaty, kterou byly uspokojeny nároky oprávněného, dalšího oprávněného nebo přihlášených věřitelů povinného, dopustil se kárného provinění. Výsledkem tohoto nesprávného postupu bylo, že si účtoval odměnu o jednotky procent vyšší, než mu náležela. Zvolený výklad předmětného ustanovení, který vyústil v jeho naprostou ignoraci, překračuje podle kárného soudu hranice akceptovatelné nezávislosti právního názoru, to tím spíš, pokud z odůvodnění předmětných příkazů k úhradě nákladů exekuce ani náznakem nevyplývá,

že by exekutor řešil zásadní výkladové dilema, kvůli němuž se rozhodl část platné úhradové vyhlášky neaplikovat. Blíže viz celý text rozhodnutí na www.nssoud.cz.

Soud se nemohl ztotožnit s kárně obviněného interpretací rozhodnutí ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010-181, v němž je uvedeno, že nepřezkoumatelnost příkazu k úhradě nákladů exekuce nezakládá kárnou odpovědnost soudního exekutora, protože nepřezkoumatelnost příkazu k úhradě nákladů exekuce posuzuje k námitkám účastníků řízení příslušný soud, jehož činnost není kárný senát oprávněn nahrazovat. Tato teze zajisté platí, jde-li o ojedinělý exces v rozhodovací činnosti. Jde-li však o vytvoření ustálené a četné praxe, je nutno v tom kárné provinění shledat, jak dovodil kárný soud ve shora citovaném rozhodnutí sp. zn. 13 Kss 7/2010.

V daném případě (podobně jako u skutku 5 žaloby) jde totiž o vytvoření systému, přičemž tento systém navíc finančně zkracuje ve výsledku povinného. Je pravda, že správný výpočet odměny v podobných případech kdysi sporný byl, což dokládají některé odborné články. V posledních letech se však praxe ustálila – vychází z částky, kterou by byly uspokojeny pohledávky oprávněných, nikoliv z dražebního podání. Tato praxe je nyní zcela ustálena (k tomu viz velmi obsáhlé závěry výše uvedeného rozhodnutí sp. zn. 14 Kse 10/2011) a akceptována též Exekutorskou komorou České republiky, přesto ji kárně obviněný nerespektoval. Proto i zde kárný soud dospěl k závěru, že skutek je kárným proviněním a kárně obviněný byl výrokem I.5 uznán vinným.

IV.2. zproštění žaloby

Druhou část skutku 1. kárné žaloby (pozměňování spisů při kontrole a klamání kontrolního orgánu) hodnotil kárný soud jako skutek samostatný – viz skutek II.1 výroku. Manipulace se spisy a jejich dodatečné pozměňování během kontroly by skutkovou podstatu kárného provinění mohlo případně naplnit, kárný soud ale vyšel z toho, že nešlo prokázat, že se tak skutečně stalo. Kárná žaloba je opřena o srovnání dvou skupin spisů, aniž je ovšem ve skupině předložené s průtahy manipulace konkrétně zřejmá. Snaha o nápravu nedostatků je logickým jednáním kontrolovaného, přičemž takové zjištění je pouze dokladem o tom, že odstraněné nedostatky se v jeho činnosti před kontrolou vyskytly. To samozřejmě nevylučuje, aby byl kárně obviněný shledán vinným nedostatky ve vedení spisů, pokud před kontrolou existovaly a pokud jsou prokazatelné. Lze tedy shrnout, že nelze prokázat, že se skutek II.1. výroku stal, a kárný senát tudíž kárně obviněného uvedené části žaloby podle § 19 odst. 2 z. č. 7/2002 Sb., za použití § 121 odst. 1 e. ř. zprostil.

U skutku uvedeného v kárné žalobě pod bodem 4 upozorňuje kárný soud na to, co bylo ve vztahu ke skutku 3 uvedeno v části IV.1 odůvodnění tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že spáchání skutku 4 pojmově vylučuje prokázané spáchání skutku 3, rozhodl kárný soud o zproštění žaloby v tomto směru výrokem II.2 svého rozhodnutí. To proto, že výrokem I.3 uznal kárně obviněného vinným z nekompatibilního skutku uvedeného pod č. 3 kárné žaloby; i zde rozhodl podle § 19 odst. 2 z. č. 7/2002 Sb., za použití § 121 odst. 1 e. ř.

V.

Kárné opatření

Při rozhodování o druhu kárného opatření vycházel kárný senát ze všech okolností případu. Kárný soud vycházel na jedné straně z četnosti porušení povinnosti, na druhé straně jde o nedostatky do určité míry administrativního charakteru. S výjimkou skutku uvedeného ve výroku I.5 také nedošlo k žádnému obohacení kárně obviněného. Kárně obviněný žalované skutky vesměs doznal a uvedl, že učinil opatření k nápravě.

Kárný soud též přihlédl k tomu, že kárně obviněný nebyl dosud kárně trestán. S ohledem na § 123 exekučního řádu kárný senát nemohl zohlednit rozhodnutí kárného senátu Exekutorské komory České republiky z roku 2005. Od tohoto okamžiku totiž uplynulo více než pět let, a proto se na kárně obviněného hledí, jako by nebyl pro dané kárné provinění stíhán.

Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárných provinění dospěl kárný soud k závěru, že adekvátním kárným opatřením v dané věci bude pokuta podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu ve výši 80 000 Kč.

Kárný senát má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora tak, aby kárný senát v případném příštím kárném řízení nemusel uplatnit kárné opatření přísnější.

Pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14012013.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu